

Sygn. akt I C 1612/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Wróblewska

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz W. S. kwotę 12.111,81 zł (dwanaście tysięcy sto jedenaście złotych 81/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 lipca 2020 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz W. S. kwotę 4.367 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1612/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2020 roku W. S. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 12.111,81 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lipca 2020 roku do dnia zapłaty, a także przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzone roszczenie stanowi odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia (...) 2020 roku, a przy tym obejmuje poniesiony koszt najmu za okres 43 dni, który objął kwotę 12.111,81 złotych.

(pozew k.2 – 3)

Nakazem zapłaty z dnia 24 września 2020 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k.16)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 13 października 2020 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz przyznanie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany nie negując zasady swojej odpowiedzialności za skutki kolizji drogowej z dnia (...) 2020 roku zakwestionował m.in. legitymację czynną powoda z uwagi na brak rzeczywistego zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego, wysokość przyjętej stawki najmu, konieczność korzystania z tego rodzaju pojazdu, jak również współdziałanie poszkodowanego w minimalizacji skutków zdarzenia szkodzącego. W tym ostatnim aspekcie ubezpieczyciel zaznaczył,

że W. S. miał możliwość najmu pojazdu od pozwanego przy stawce dobowej na poziomie 106 złotych netto, a decydując się na wybór oferty podmiotu trzeciego przy ponad dwukrotnie wyższej stawce dobowej (229 złotych netto) naruszył obowiązek minimalizowania szkody.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.20 – 24)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu (...) 2020 roku w Ł. przy skrzyżowaniu ulic (...) doszło do kolizji drogowej, w której kierujący pojazdem marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) w trakcie wykonywania manewru skrętu w lewo z ulicy (...) w ulicę (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) stanowiącego własność W. S. i doprowadził do zderzenia z nim

(dowód z przesłuchania W. S. k.87 – 90 w zw. z k.102v

druk zgłoszenia szkody – akta likwidacji szkody k.46)

W chwili zdarzenia jego sprawca korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna)

W dniu (...) 2020 roku W. S. zawarł z (...) D. S. umowę najmu pojazdu marki B. (...) o numerach rejestracyjnych (...) przy stawce dobowej na poziomie 309 złotych netto.

(umowa najmu k.9 – 11)

Pojazd zastępczy wykorzystywany był przez 43 dni do dnia (...) 2020 roku włącznie. W. S. zapłacił z tego tytułu na rzecz (...) D. S. kwotę 12.111,81 złotych. Ostatecznie przyjęta stawka dobowa została obniżona przez wynajmującego do poziomu 229 złotych netto tj. wartości akceptowanej przez ubezpieczyciela dla pojazdów zastępczych klasy P..

(dowód z przesłuchania W. S. k.87 – 90 w zw. z k.102v, zeznania świadka D. S. k.101v – 102, faktura k.79)

W. S. potrzebował pojazdu zastępczego do czynności codziennych. Nie dysponował na tamtą chwilę innym samochodem. W. S. nie posiadał również środków finansowych na naprawę pojazdu we własnym zakresie. Oczekiwał na wypłatę środków przez zakład ubezpieczeń.

Procedura zawarcia umowy najmu trwała około 30 minut. W. S. był zainteresowany niezwłocznym uzyskaniem auta zastępczego, nie zwracał uwagi na szczegółowe warunki umowy. Nie otrzymał do wynajmującego dowodu rejestracyjnego pojazdu i polisy OC, gdyż wiązało się to z dodatkowymi kosztami. Mężczyzna nie potrzebował tych dokumentów. Przyjął, że skoro auto jest mu udostępniane to spełnia wszystkie wymogi formalne do poruszania się nim w ruchu drogowym.

W. S. nie podejmował jakichkolwiek rozmów z ubezpieczycielem na temat wynajmu pojazdu zastępczego z jednej z jego wypożyczalni partnerskich. Nie weryfikował stawek oferowanych przez podmioty trudniące się najmem tego rodzaju pojazdów.

(dowód z przesłuchania W. S. k.87 – 90 w zw. z k.102v, dane z Ministerstwa Cyfryzacji k.94 – 96)

W dniu 16 kwietnia 2020 roku ubezpieczyciel potwierdził otrzymanie zgłoszenia szkody, a nadto poinformował W. S. drogą e – mail o możliwości zorganizowania na jego rzecz nieodpłatnego najmu bez kosztów podstawienia i odbioru, a także kaucji na niezbędny czas dokonania naprawy pojazdu. Jednocześnie pouczone poszkodowanego, że w przypadku skorzystania z oferty innego podmiotu możliwa jest weryfikacja stawek oraz długości okresu najmu w związku z

obowiązkiem minimalizacji rozmiaru szkody do maksymalnej wysokości 229 złotych netto za dobę w przypadku pojazdu klasy F. W tym samym dniu mężczyzna otrzymał również wiadomość SMS o możliwości zorganizowania bezpłatnego najmu pojazdu zastępczego.

(zgłoszenie szkody – akta likwidacji szkody k.46, wiadomość e – mail z dnia 16 kwietnia 2020 roku k.44, wiadomość SMS z dnia 16 kwietnia 2020 roku k.45)

W dniu 20 kwietnia 2020 roku W. S. złożył dyspozycję wypłaty odszkodowania na druku przygotowanym przez ubezpieczyciela, który zawierał informacje o akceptowanych dobowych stawkach najmu pojazdu zastępczego w zależności od klasy pojazdu. Pod prezentowanym zestawieniem zaznaczono, że segment pojazdu weryfikowany jest w oparciu o W. W. Encyklopedię.

(dyspozycja wypłaty odszkodowania – akta likwidacji szkody k.46)

W dniu 22 kwietnia 2020 roku ubezpieczyciel poinformował W. S., że szkoda zostanie rozliczona jako całkowita z uwagi na brak ekonomicznego uzasadnienia dla naprawy pojazdu.

(wiadomość e – mail z dnia 22 kwietnia 2020 roku – akta likwidacji szkody k.46)

W dniu 27 maja 2020 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłaciła na rzecz W. S. kwotę 14.500 złotych tytułem odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe marki V. (...).

(potwierdzenie wypłaty odszkodowania k.12)

W dniu 29 maja 2020 roku W. S. wystąpił drogą e – mail o zwrot poniesionych kosztów związanych z najmem pojazdu zastępczego załączając fakturę z dnia 27 maja 2020 roku na kwotę 12.111,81 złotych.

(wiadomość e – mail z dnia 29 maja 2020 roku – akta likwidacji szkody k.46)

Decyzją z dnia 13 lipca 2020 roku ubezpieczyciel odmówił zwrotu kosztów pojazdu zastępczego w jakiegokolwiek części z uwagi na wątpliwości co do faktycznego zawarcia umowy w odniesieniu do pojazdu marki B. (...).

(decyzja z dnia 13 lipca 2020 roku k.13)

D. S. nabył własność pojazdu marki B. (...) o numerach rejestracyjnych (...) poprzez jego wykupienie od leasingodawcy. Mężczyzna od 2016 roku prowadzi własną wypożyczalnię pojazdów. Stara się monitorować stawki stosowane przez ubezpieczycieli, tak aby w przypadku dłuższego okresu najmu najemca nie miał problemu z uzyskaniem odszkodowania od zakładu ubezpieczeń. Pojazd marki B. uczestniczył w zdarzeniu drogowym w 2019 roku, jednakże został naprawiony, a w trakcie trwania umowy z W. S. był sprawny i nadawał się do ruchu. Z uwagi na posiadanie przez wypożyczalnię około 100 samochodów przeznaczonych na wynajem może zdarzyć się sytuacja wydania pojazdu bez ważnego badania technicznego.

(zeznania świadka D. S. k.101v – 102, dane Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k.33 – 42, 80)

V. (...) należy do segmentu F tj. pojazdów klasy premium.

((...)V. _Phaeton)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, w tym objętych postępowaniem likwidacyjnym, jak również depozycji procesowych powoda i zeznań świadka D. S.. Segment uszkodzonego pojazdu został określony przy wykorzystaniu ogólnie dostępnej informacji z witryny internetowej (...)V.(...). Sąd miał na względzie fakt, że sam

ubezpieczyciel w ramach informacji kierowanej do poszkodowanego o akceptowalnych stawkach dobowych najmu odwoływał się do tego źródła jako podstawy ustalenia segmentu pojazdu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie należy podkreślić, że na żadnym etapie postępowania nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanej, która opiera się o treść art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 4 k.c. Bezspornymi pozostawał przy tym fakt, że sprawca kolizji drogowej z dnia (...) 2020 roku legitymował się w dacie zdarzenia ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Nie bez znaczenia pozostawał również fakt wypłaty na rzecz W. S. w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 14.500 złotych tytułem szkody w pojeździe, co winno zostać ocenione w kontekście art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392 j.t.).

W dalszej kolejności koniecznym jest zastrzeżenie, że na żadnym etapie postępowania pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował zarówno samego okresu najmu pojazdu zastępczego (14 kwietnia 2020 roku – 27 maja 2020 roku), a także rynkowego charakteru stawki zastosowanej przez wynajmującego (229 złotych netto za dobę). Spór między stronami sprowadzał się do trzech podstawowych kwestii, a mianowicie faktycznego korzystania przez powoda w omawianym okresie z pojazdu zastępczego marki B. na podstawie umowy najmu, brak konieczności korzystania z tego typu samochodu oraz braku współdziałania przez W. S. z ubezpieczycielem w zakresie obowiązku minimalizacji szkody, w szczególności braku skorzystania z oferty najmu pojazdu przy stawce dobowej w wysokości 106 złotych netto za dobę.

Stosownie do obowiązującej w postępowaniu cywilnym zasady ciężaru dowodu (art. 6 k.c. – onus probandi) każda ze stron winna wykazać fakty, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne. W realiach niniejszej sprawy to na pozwanym ciążył zatem obowiązek udowodnienia, że załączona do akt sprawy umowa najmu pojazdu zastępczego miała charakter pozorny, w szczególności, że nie W. S. w spornym okresie nie użytkował pojazdu marki B. (...). Ostatecznie ubezpieczyciel faktu tego nie zdołał wykazać, a zgłaszane przez niego twierdzenia mogły być traktowane co najwyżej w kategoriach uprawdopodobnienia (art. 243 k.p.c.). Należy przy tym pamiętać, że zgodnie z treścią art. 243 k.p.c. zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. W realiach przedmiotowej sprawy taki przypadek nie miał miejsca. Strona pozwana nie była w żadnej mierze zwolniona z rygorów dowodowych obowiązujących w ramach postępowania cywilnego. Co więcej, nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające zastosowanie norm art. 229 – 231 k.p.c. (fakty przyznane, niezaprzeczone oraz domniemanie faktyczne). Jednocześnie brak było obiektywnych przeszkód, aby ubezpieczyciel reprezentowany przez fachowego pełnomocnika przedstawił stosowne dowody na poparcie swych racji. Wszelkie zaniechania w ramach inicjatywy dowodowej mogły działać zaś jedynie na niekorzyść strony, która zgodnie z ciężarem dowodu zobowiązana była do wykazania faktów, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne.

W ramach przeprowadzonego postępowania dowodowego zarówno spójne twierdzenia samego powoda oraz świadka D. S., ale również przedłożone dokumenty (w tym umowa najmu z dnia (...) 2020 roku z załącznikami k.9 – 11 i faktura VAT k.8) potwierdziły, że faktycznie w dniu (...)2020 roku doszło do nawiązania stosunku cywilnoprawnego, którego przedmiotem pozostawał najem pojazdu marki B. (...) o numerach rejestracyjnych (...). Takiego obrazu rzeczy nie mogły zmienić argumenty podnoszone przez stronę pozwaną. Sam fakt, że wynajmowany pojazd uczestniczył w kolizji drogowej w 2019 roku (a dokładnie w dniu (...) 2019 roku – informacje (...) k.34), a więc na niemalże rok przed rozpoczęciem najmu nie oznacza, że samochód był niesprawny i nie mógł uczestniczyć w ruchu drogowym. Jak z resztą wskazał sam świadek D. S. (aktualny właściciel uprzednio leasingowanego pojazdu) samochód faktycznie uczestniczył w zdarzeniu drogowym (wybuch opony i uderzenie w bariery energochłonne na autostradzie), jednakże został poddany naprawie i oddany do użytkowania. Bez większego znaczenia z punktu widzenia samego najmu pozostaje również okoliczność zmiany właściciela pojazdu w dniu 23 sierpnia 2019 roku. W tej mierze również

świadek D. S. wyjaśnił, że samochód po szkodzie z czerwca 2019 roku został przez niego wykupiony od leasingodawcy. Jedyne marginalnie należy zaznaczyć, że z punktu widzenia skuteczności umowy najmu nie jest istotne to czy wynajmujący jest właścicielem rzeczy, a wystarczy samo jej posiadanie. Okoliczność ta nie została zaś w żadnej mierze podważona w toku trwającego postępowania. Wreszcie, sam brak aktualnych badań technicznych nie jest czynnikiem dyskwalifikującym możliwość wynajmu pojazdu zastępczego. Tego rodzaju sytuacja może prowadzić do ukarania mandatem karnym oraz zatrzymaniem dowodu rejestracyjnego w przypadku kontroli właściwych służb. Jednocześnie kwestie dotyczące ważnego badania technicznego bądź aktualnego ubezpieczenia pojazdu nie muszą pozostawać w zainteresowaniu najemcy, w szczególności gdy pojazd wynajmowany jest od podmiotu fachowo trudniącego się tym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził również zarzutu braku konieczności korzystania przez powoda z pojazdu zastępczego. Stosownie do złożonych depozycji W. S. nie dysponował innym pojazdem mechanicznym, niż uszkodzony, a samochód był mu niezbędny w codziennym funkcjonowaniu, co nie może być w obecnych uwarunkowaniach traktowane jako okoliczność nadzwyczajna, w szczególności przejaw nieuzasadnionego luksusu. Brak posiadania innego pojazdu został przy tym potwierdzony w ramach informacji załączonych do akt sprawy przez Ministerstwo Cyfryzacji (k.94 – 96).

W dalszej kolejności należy wskazać, że w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (zasada pełnego odszkodowania) do strat będących możliwym następstwem kolizji drogowej zaliczyć należy wydatki z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Jak bowiem przyjmuje się w orzecznictwie odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona przy tym uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Podkreślenia jednak wymaga, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

W niniejszej sprawie wygenerowane zostały niewątpliwie koszty najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 14 kwietnia 2020 roku do dnia 27 maja 2020 roku, a ich wartość objęła kwotę 12.111,81 złotych (faktura Vat k.8). Istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia pozostawało ustalenie, czy wydatek tego rzędu był faktycznie uzasadniony. Innymi słowy, czy poszkodowany decydując się na najem pojazdu u powoda z jednoczesnym brakiem skorzystania z oferty przedstawionej przez ubezpieczyciela prowadzącego proces likwidacji szkody nie naruszył obowiązku minimalizacji szkody, a więc zaniechania czynności mogących bezpodstawnie rozszerzać zakres odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej.

Wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędne pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za "celowe i ekonomicznie uzasadnione". W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy,

takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego, czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Z uwagi na ciążący na ubezpieczycielu obowiązek szczególnej, podwyższonej staranności nie można też przypisać decydującego znaczenia czynnikowi w postaci szczególnego zaufania, jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem - w praktyce zwykle telefonicznego - nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczonemu). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku, III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56, pogląd zaaprobowany również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2018 roku, I CSK 637/17, Lex nr 2485385). Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela zaprezentowane stanowisko Sądu Najwyższego, które uzyskało aprobatę również w licznych orzeczeniach sądów powszechnych (por. m.in. wyroki Sądu Okręgowego w Łodzi z : dnia 7 maja 2018 roku, III Ca 254/18, Lex nr 2544472, 5 czerwca 2019 roku, III Ca 240/19, Lex nr 2718946, dnia 29 listopada 2017 roku, XIII Ga 552/17, Lex nr 2420221, z dnia 24 listopada 2017 roku, XIII Ga 944/17, Lex nr 410571, z dnia 17 listopada 2017 roku, XIII Ga 1169/17, Lex nr 2421606, z dnia 6 listopada 2017 roku, XIII Ga 730/17, Lex nr 2404967, z dnia 25 października 2017 roku, XIII Ga 711/17, Lex nr 2414859, z dnia 4 października 2017 roku, XIII Ga 714/17, Lex nr 2386164, 15 stycznia 2020 roku, XIII Ga 668/19, Lex nr 2772880, 4 września 2020 roku, XIII Ga 1359/19, Lex nr 3061961, wyroki Sądu Okręgowego w Szczecinie z : dnia 13 kwietnia 2018 roku, VIII Ga 297/18, Lex nr 2506957, z dnia 6 lipca 2018 roku, VIII Ga 297/18, Lex nr 2537626, wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 21 lutego 2018 roku, I Ca 12/18, Lex nr 2463756 czy też wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 15 maja 2018 roku, V Ga 52/18, Lex nr 2538205).

Przenosząc powyższe na płaszczyznę przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że W. S. pomimo uzyskania stosownej informacji dotyczącej wynajmu pojazdu zastępczego od jednego z partnerów ubezpieczyciela (m.in. wiadomości e – mail i sms z dnia 16 kwietnia 2020 roku) zignorował tę możliwość, nie podejmował jakichkolwiek czynności mających na celu zweryfikowanie oferty zakładu ubezpieczeń, nie wspominając o skorzystaniu z niej. Ostatecznie jednak zaniechanie powoda w tej mierze nie miało jakiegokolwiek znaczenia z punktu widzenia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Czynnikiem determinującym rozstrzygnięcie pozostawał bowiem wygenerowany przez W. S. koszt najmu, a nie brak skorzystania z propozycji ubezpieczyciela. O ile stawka dobową najmu pojazdu w samej umowie została określona na 309 złotych netto, o tyle w ramach końcowego rozliczenia została obniżona do stawki 229 złotych netto, a więc wartości akceptowanej przez zakład ubezpieczeń dla pojazdów klasy premium. W tym miejscu należy wyraźnie zaznaczyć, że uszkodzony pojazd marki V. (...) zaliczany jest do segmentu F (klasa premium według wskazywanego przez samego pozwanego źródła – W. Encyklopedii W.). Trudno zatem wyjaśnić z jakich względów wysokość stawki dobowej miałyby być obniżona do kwoty 106 złotych netto tj. przyjmowanej dla pojazdów klasy (...) (argumenty zawarte w odpowiedzi na pozew), a więc zupełnie innego rodzaju niż samochód powoda. W konsekwencji przy niekwestionowanym okresie najmu pojazdu zastępczego (43 dni) i uzasadnionej stawce dobowej nie wykraczającej poza wskazania zakładu ubezpieczeń (229 złotych netto) łączny zasadny koszt najmu pojazdu zastępczego objął kwotę 12.111,81 złotych brutto (43 x 229 złotych x 1,23) i taka kwota została zasądzona na rzecz W. S. od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel ma prawo żądać odsetek w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. Należało również uwzględnić dyspozycję art. 14 ust. 1 ustawy o Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził, że W. S. wezwał drogą e – mail (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 12.111,81 złotych tytułem refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego w dniu 29 maja 2020 roku. Ustawowo przewidziany 30 – dniowy termin upływał zatem w dniu 28 czerwca 2020 roku, co oznacza, że w dniu następnym po wskazanej dacie ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Uwzględniając jednak treść żądania pozwu oraz ustawowy zakaz orzekania ponad żądanie (art. 321 § 1 k.p.c.) należności uboczne zostały przyznane od dnia 14 lipca 2020 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W. S. poniósł koszty w łącznej wysokości 4.367 złotych (750 złotych tytułem opłaty od pozwu – art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa) i taka kwota została przyznana na jego rzecz od ubezpieczyciela tytułem kosztów procesu.